Як хороше, що ваш кумир — не я,
Як хороше, що хвора я не вами,
І що ніколи збуджена земля
Не попливе під нашими ногами.
Як хороше, що я — смішна й проста,
Розкута — і не граюся словами,
Не червонію, стиснувши вуста,
Зіткнувшися зненацька рукавами.

Як хороше, що вільно при мені
Мій ніжний, ви голубите другую,
Не даєте в пекельному вогні
Мені згоріти — бо не вас цілую.
Як хороше, що ви моє ім'я
Вночі і вдень не згадуєте всує,
Що у церковній тиші — ви і я —
Ніколи не почуєм: алілуя!

Від серця вдячного — уклін низький
За те, що з ним ви — у таємній змові! —
Мій спокій зберігаєте нічний,
За зустрічі вечірні — випадкові,
За наші не-гуляння в сяйві дня,
За зорі не над нашими серцями,
За те, що біль ваш — як не жаль! — не я,
За те, що хвора я — на жаль! — не вами!

3.05.1915
Переклад 7.12.2006

Перекладач: Ванда Савранська